

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Dagbøger i udvalg 1834-1846

Citation: Kierkegaard, Søren: "Dagbøger i udvalg 1834-1846", i Kierkegaard, Søren: *Dagbøger i udvalg 1834-1846*, udg. af Jørgen Dehs ; Niels Jørgen Cappelørn , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1992, s. 340. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kierkegaard03val-shoot-idm139969846655472/facsimile.pdf> (tilgået 23. juli 2024)

Anvendt udgave: Dagbøger i udvalg 1834-1846

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

om den end ikke er mig ubekjendt, men jeg har før kun ligesom været viet til den ved venstre Haand, nu vies jeg til den ved høire. Naar denne nu har sat sig fast i mig, da bliver der kjælet lidt for mig, jeg bliver taget paa Armene, og jeg, der var skrumpet sammen som en Græshoppe, jeg voxer nu op igien, sund, trivelig, glad, blodvarm, smidig som en Nyfødt. Derpaa maa jeg ligesom give mit Ord paa, at jeg vil forfølge denne Tanke til det Yderste, jeg sætter mit Liv i Pant, og nu er jeg spændt i Selerne. Standse kan jeg ikke, og Kræfterne holde ud. Da bliver jeg færdig, og nu begynder Alt forfra.

[Ti 89]

90 Naar jeg har Guds Mishag, da er jeg elendigere end en Spæde-Kalv; naar han tilnukker mig Bifald, da er jeg stoltere end hele Verden.

91 Jeg veed meget godt, at jeg i dette Øieblik er det meest begavede Hoved blandt alle Yngre, men jeg veed ogsaa, at dette kan tages fra mig imorgen, ja inden jeg faaer endt denne Periode. Naar en Anden opdager, at han er et godt Hoved, saa mener han derved at være for-sørgt for hele sit Liv, det mener jeg ikke; i den Forstand at bygge paa Endeligheden kan jeg ikke.

92 Man skal være saa æsthetisk udviklet, at man kan gribe de ethiske Problemer æsthetisk, ellers er det Skidt med det Æthiske. Hvor Mange formaae det? Daub siger etsteds, at naar en Soldat staaer ene paa Post i en stormfuld Uveirs-Nat med ladt Gevær ved et Krudttaarn i Lynild og Torden, saa faaer han Tanker som Andre ikke faae. Vel muligt, hvis han er æsthetisk nok udviklet; vel muligt, hvis han er æsthetisk nok udviklet til ikke at glemme. Hvor mange Mennesker kunde man ikke fortælle om hin Asket, der levede i Eensomhed og kun drak Dug og Regn, og som et Øieblik forlod sin Eensomhed, fik Vin at smage og faldt til Drik – hvor Mange kan man ikke fortælle dette, uden at det for dem bliver Andet end et Curiosum? Hvor Mange føle den Angst og Bævelse, der fatter det ethiske Problem?